Kindvriendelijke, Enschedese taalvirtuoos

Willem Wilmink (1936 - 2003) is niet meer ....

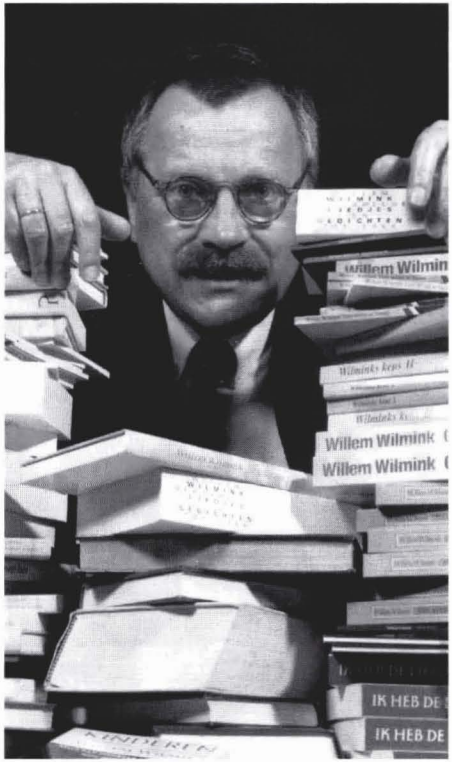

Op 2 augustus jl. werd Enschede, maar eigenlijk ook heel Nederland, opgeschrikt door het bericht van het overlijden van Willem Wilmink. Voor Willem Wilmink zelf was zijn heengaan geen verrassing: hij voelde zijn einde naderen en bereidde zich daarop voor door het teruglezen van zijn werk. Onlangs nog gaf hij de dichtbundel Je moet je op het ergste voorbereiden (een keuze uit zijn gedichten over de dood) uit. Willem is vrijwel heengegaan zoals hij zich dat zelf gewenst heeft. In zijn vertaling van de Carmina Burana komt als laatste strofe van gedicht 11 voor:

In Het Bolwerk bij de Markt
wil ik overlijden,
met een Duvel van het schap
voordat ik moet scheiden.
Engelenkoren zullen mij
met gezang verblijden:
"Heer, wil deze dronklap
tot uw schapen leiden".

Volgens *TCTubantia* overleed Willem thuis in zijn stoel, een glas Duvel stevig omklemd!

Wilmink genoot landelijke bekendheid als tekstschrijver voor Wieteke van Dort, Joost Prinsen, Aart Staartjes, Adele Bloemendaal en Lenny Kuhr, maakte deel uit van het Schrijverscollectief met o.a. Hans Dorrestijn, Karel Eykman, Ries Moonen en Jan Riem en schreef gedichten voor Sesamstraat, J.J. de Bom, De film van Ome Willem, De Stratemaker-op-zee-show, De Seniorenshow en de cabaretgroep Don Quishocking.
Ook Enschede, sinds 1991 weer zijn woonplaats, is veelvuldig terug te vinden in het werk van Wilmink, o.a. in de dichtbundels *Javastraat* (1991) *Heftan tattat* (1992), (archief) Waar komt dat kind vandaan? (2001), de musical *De Pathmosprinses* (1999), het autobiografische jeugdboek *Het verkeerde pannetje* en het gedicht *Enschede huilt na de Vuurwerkramp.*

Velen, ook buiten Enschede, zullen deze bescheiden, eerlijke, taalvaardige Enschedeêr missen!!